

7113

D. E. H. L., E.

1961

ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΑ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς, νόμῳ ὥς διάκειται,
τίμα καὶ σέβον ὄρνον. ἔπειθ' ἥρωας ἀγανούς
τούς τε καταχθονίους σέβει δαίμονας ἔννομα ῥέζων

1s Iambl. vit. Pyth. 144 περὶ δὲ τούτους ὄρνους εὐλαβῶς οὕτως
διέκειντο πάντες οἱ Πυθαγόρειοι μεμνημένοι τῆς Πυθαγόρου ὑπο-
θήκης τῆς· [1. 2] | Procl. in Tim. I 203, 24 D. ὥστερ εἰώθασιν
λέγεσθαι παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις τό· ἀθανάτους—τίμα

De editione a P. C. van der Horst curata v. praefationis p. XV
cf. quoque Fabre d' Olivet, I versi d'oro con esame, spiegazione e
aviluppo, Bari 1931 (prima editio fuit Paris 1813 Gallice)
L. Saint-Michel, Pythagore, Les vers d'or, Bourges 1948, in uni-
versum cf. S. Lindstam, Eranos 29, 1931, 146ss Cod. Vpsaliens.
Graec. 21 s. XV/XVI fol. 29s (U), qui exhibet textum (Χρυσὰ
ἐπη τοῦ Πυθαγόρου) et Πυθαγορικῶν Χρυσῶν ἐπὶ ῥαῖς (idem
quod cod. Bodl. auct. F 6, 26 = Codic. misc. I 20) G. Vollgraff,
Mnemos. 60, 1932, 435s G. Méautis, Le Livre de la Sagesse
pythagoricienne, Traduction et Commentaires, Paris 1938
J. A. Schroeder, Nobeles geest, Hermeneus 27 (1956) 84ss, 105ss |
J. Evola, I versi d'oro pitagorei, Roma 1959, tit. πυθαγορικά
χρυσὰ ἐπη M rubro π. ἐπη τὰ οὕτως ἐπικαλούμενα χρυσὰ στοι-
χείων περιέχοντα τῆς τελειότητος τῶν πυθαγορείων φιλοσο-
φίας V | Iamblichum et Alciiphronem (3, 55, 7) primos Χρ. ἔ.
titulo usos esse recte statuit Nauck p. 219ss cf. Lucr. 3, 12
aurea dicta (Epicuri) Cic. off. 3, 70 illa aurea (verba), veteris cuius-
dam formulae, sed accuratius Chalcid. ad v. 70s Aurei versus ||
1ss cf. Ps.-Phocyl. 8 cum adn. Plat. rep. 3, 392^a περὶ . . . θεῶν
. . . καὶ περὶ δαιμόνων τε καὶ ἡρώων καὶ τῶν ἐν Αἴδου | adde Diog.
Laert. 8, 23 de Triptolemi praeceptis primis Xenocr. fr. 98 H.
(Kern) Iambl. v. P. 31 || 1 Ps.-Hes. scut. 20 τῶς γὰρ οἱ διέκειτο |
Herod. 9, 26 ἐπὶ διακειμένοις | διάκειται Arceus διάκεινται ||
2 Eur. Suppl. 594s τούτους θεούς ἔχειν, ὅσοι δίκην σέβονται Plat. leg.
6, 777^d ὁ φύσει . . . σέβων τὴν δίκην || 3 ad κ. δ. cf. A. P. 7, 333, 1 |
E 403 αἰσὺλα ῥέζων Hom. epigr. 15, 23 αἰσιμα ῥέζειν

CARM. AVR. 1-14

σοὺς τε γονεῖς τίμα τούτους τ' ἀγχιστ' ἐγγεγαῶτας·
τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅστις ἀριστος. 5
πραεσί δ' εἴκε λόγοις ἔργοις τ' ἐπωφελίμοις.
μῆδ' ἔχθαιρε φίλον σὺν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς,
ὄφρα δύνῃ· δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι, κρατεῖν δ' εἰδίξιο τῶνδε,
γαστροὺς μὲν πρῶτιστα καὶ ὕπνον λαγνείης τε 10
καὶ θυμοῦ. πρήξις δ' αἰσχρὸν ποτε μῆτε μετ' ἄλλου
μῆτ' ἰδίῃ· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνοιο σαντόν.
εἴτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε λόγῳ τε,
μῆδ' ἀλογίστως σαντόν ἔχειν περὶ μῆδιν ἐδίξε,

4 Stob. 4, 5 (ὅτι χρὴ τούτους γονεῖς κτλ.), 11 [SMA] Πυθαγόρου
ἐκ τῶν Χρυσῶν ἐπὶ· || 7s SIMPLIC. in Epict. 30 p. 328 Schw. πει-
θόμενον τῷ χρυσῷ ὄντως ἐκείνῳ παραγγέλματι· μῆ δ'—δύνῃ ||
8 GENES. hist. reg. p. 89, 19 ed. Bonn. τῆς ἀνάγκης κορυφωμένης,
ἐπεὶ περ' δύναμις α. ἐγγ. v. || 9-16 Stob. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 11 [M]
Πυθαγόρου· κρατεῖν δὲ ἐδίξιο κτλ. || 9s AMMON. in Porphyrt.
isagog. p. 15, 17 Busse καὶ γὰρ καὶ ὁ ἠθικός νόμος τίθησιν ἑαυ-
τῷ, ὅταν λέγῃ· κρατεῖν δ' ἐδίξιο—ὕπνου καὶ φιλοπόνητος || 11s HIE-
ROCL. comm. 13 p. 447 M. πρήξις δ'—σαντόν || 12 GALEN. π. δια-
γνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῇ ἐκάστον ψυχῇ ἰδίων παθῶν 5
vol. 5, 26 K. σὺ δὲ σαντόν αἰδοῦ μάλιστα πειθόμενος τῷ φάντι· πάν-
των—σαντόν | Stob. 3, 24 (π. τοῦ συνειδότητος), 2 [SMA Mac.] Πυ-
θαγόρου· π.—σ. | ELLIAS proleg. philos. 12 p. 34, 10 Busse ἡνίκα
ἐπαίδωμεν ἑαυτοῖς τὰ τῷ ὄντι Χρυσὰ ἐπη Πυθαγόρου τό. π.—σ.

4 σοὺς τε UV dett. Hierocl. lemm. Stob. SA (cf. Ps.-Phocyl. 8)
τούς τε M Hierocl. comm. (?) Stob. M | Herod. 5, 79 τῶν ἀγχιστα
δέεσθαι | ἐγγεγαῶτας Hierocl. V lemm. et comm. (οἱ ἀγχιστεῖς·
οἱ ἐγγύτατα τῶν γονέων ὄντες) ἔργῳ V ἐργ· M (κ e corr.) dett.
Stob. || 5 ἀρεστος V (errore) | Hom. Ἀχαιῶν ὅστις ἀριστος ||
6 πραεσί εἴχε U | Plat. leg. 10, 888^a ἐν πραεσί λόγοις . . . νοῦθε-
τῶν | ἐπωφελίμοις V dett. Hierocl. lemm. et comm. (ἐπ' ὀφελίαι
τῇ ἡμετέρῃ πράττειν) || 7 ἐχθαιρε V | Phot. lex. p. 88, 2 Reitz.
ἁμαρτάδα Ἡρόδοτος [1, 91] καὶ οἱ ἄλλοι Ἴωνες | μικρᾶς M dett.
Simpl. | cf. Iambl. v. P. 232 (p. 124, 25s Deu.) || 8 ἐγγ. v. Hes.
op. 288 | Chaerem. fr. 18 p. 788 N. 2 contulit Nauck || 9 τ. μ. σὺ.
I. = Theogn. 31 | ad κρ. cf. 49 | εἰδ. redit 35, sed cf. Stob. ||
10s cf. Tim. Loc. 102^e, 103^a || 10 μὲν om. Stob. || 11s ad rem cf.
Ps.-Phocyl. 76 Democ. 84 Die.-Kr. 5 Musonium Democritum Theo-
phrastum Catonem ap. Stob. 3, 31, 6ss || 11 πρήξις dett. Stob. ||
12 μῆτ' αὐτός Stob. 1 | δέ] δὴ Stob. 2 S M^d A | αἰσχύνοιο M dett. ||
13 Herod. 1, 96 δικαιοσύνην . . . ἥσκει | cf. Plat. Gorg. 527^e Iambl.
v. P. 167 | ἀσκεῖ dett. pauci Hierocl. comm. p. 435 Stob. | ἔργῳ
τε καὶ λόγῳ Plat. || 14ss cf. Nauck p. 211s || 14 ἀλόγιστον M |

15 ἀλλὰ γνῶθι μὲν, ὥς θανέειν πέπρωται ἅπασιν,
 χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
 ὅσσα δὲ δαιμονίασι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
 ἦν ἂν μοῖραν ἔχῃς, ταύτην φέρε μὴ δ' ἀγανάκτει.
 ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθ' ὅσον δύνῃ, ὧδε δὲ φράζων·

20 οὐ πᾶν τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ Μοῖρα δίδωσιν.

Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 προσπίπτουσ', ὧν μὴτ' ἐκπλήσσο μὴτ' ἄρ' εἰσῆς
 εἰργεσθαι σαντόν. ψεῦδος δ' ἦν πέρ τι λέγεται,
 πράως εἶχ'. ὁ δὲ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελεσθῶ·

25 μῆδεις μῆτε λόγοι σε παρεῖπμι μῆτε τι ἔργωι
 πρῆξαι μῆδ' εἰπεῖν, ὃ τί τοι μὴ βέλτερόν ἐστιν.

Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέλῃται·
 δειλοῦ τοι πράσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.

17s PLVT. consol. ad Apoll. 29 p. 116^e καλῶς δ' οἱ Πυθαγόρειοι
 παρεκελεύσαντο λέγοντες· | Ps.-PLVT. vit. Hom. 153 p. 424 Bern.
 παρὰ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Πυθαγορικόν· | Stob. 4, 44 (ὅτι δεῖ γενναίως
 φέρειν τὰ προσπίπτοντα κτλ.), 17 [SMA] Πυθαγόρου· || 21–26. 39
 Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 21 [MA Tr.] Πυθαγόρου ἐκ τῶν Χρυσῶν
 ἐπῶν (ἐκ. τ. Χρ. ἐπ. om. Tr.)· || 25s Hierocl. comm. 18 p. 459 M.

παρὰ M | ad rem cf. 27. 39 | Plat. Tim. 87^c τὰ δὲ... μέγιστα ἀλο-
 γίστως ἔχομεν

15s cf. Ps.-Phocyl. 109 || 15 Γ' 309 θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν ||
 16 φιλεῖ M dett. | ἄλλοτε δ' M Stob. | cf. Ps.-Phocyl. 27 cum adn. ||
 17s cf. Iambl. v. P. 145 || 17 δὲ M dett. Stob. 6 Plut. τε U V Hierocl.
 Ps.-Plut. | δαιμονίησι Plut. | Plat. Hipp. mai. 304^b ἐμὲ δὲ δαιμονία τις
 τύχη... κατέχει | α 34 ὑπὲρ μόνον ἄλγε' ἔχουσιν || 18 ὦν M dett. Hierocl.
 Stob. | ἔλῃς M dett. Stob. | ταύτην V Hierocl. lemm. Stob. πράως M
 dett. Hier. comm. p. 442. 445 καλῶς Hier. p. 438. 441 | φέρε] ἔχε
 Plut. | Plat. Phaed. 69^d οὐ χαλεπῶς φέρω οὐδ' ἄγ. || 20 μοῖρα
 Horst || 21 λόγοι om. V | Hes. fr. 164 Rz. δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν
 τέκμαρ ἐναργές || 21s Polyb. 4, 85, 5 δταν δὲ κατὰ τινος τῶν φι-
 λῶν... προσπέσει τις αὐτῶν λόγος | Plat. rep. 4, 436^e οὐδὲν...
 ἡμᾶς τῶν τοιούτων λεγόμενον ἐκπλήξει || 22 ἐκπλήσο M || 23 ὄρ-
 γεσθαι M | δ' ἦν πέρ τι] δῆν (ἦν) τί σοι Stob. M^d Tr. δ' ἂν τί σοι
 Stob. A δ' ἂν σοί τι Gesn. | γένηται Stob. || 24 εἶχ' V εἶκε Hierocl.
 lemm. et comm. Stob. 6 Ioxi' M et Iox' dett. | B 257 ἄλλ' ἐκ
 τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται | πᾶσι Stob. || 25 λόγος M
 dett. | περιέπμι M | Z 337 με παρεῖπουσ'... μαλακοῖς ἐπέεσσιν |
 μῆδὲ τι Stob. A μὴ τέ τοι Monac. 476 | ἔργον M || 26 πρῆξαι M
 πράξαι Stob. M^dA | τοι μὴ om. Stob. A μὴ om. Stob. M^d | βέλτ.
 ε. Hom. || 27 cf. 14. 39 | πως M || 27ss de versibus a Stob. omis-
 sis cf. Hense I. c. || 28 πρῆσσειν M dett.

ἀλλὰ τὰδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνήσει.
 πρᾶσσε δὲ μῆδὲ ἐν ὧν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκειν 30
 ὅσσα χρεῶν, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
 οὐ δ' ὕγιείας τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή,
 ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε
 ποιεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ', ὃ μὴ σ' ἀνήσει.
 εἰθίζον δὲ δίαταν ἔχειν καθάρειον ἄθρυπτον 35
 καὶ πεφύλαξο τοιαῦτα ποιεῖν, ὅποια φθόνον ἴσχει.
 μὴ δαπανᾷν παρὰ καιρὸν ὅποια καλῶν ἀδαήμων
 μῆδ' ἀνελεύθερος ἴσθι. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
 πρᾶσσε δὲ ταῦθ', ἃ σε μὴ βλάψει, λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.

29 Hierocl. comm. 18 p. 459 M. || 32–35 Stob. 4, 37 (π. ὕγείας
 κτλ.), 1 [SMA] Πυθαγόρου· || 34 Hierocl. comm. 18 p. 459 M.
 μέτρον κτλ. || 37s Stob. 3, 15 (π. ἀσωτίας), 7 [SMA Mac.] Πυθα-
 γόρου·

29ss cf. Ps.-Isocr. ad Demoniac. p. 12^b (Horst) || 29 ἀνήσει V
 Hierocl. lemm. et p. 459 M. (6) an recte (cf. 34. 39)? || 30 πρῆσσε M
 dett. | μῆδὲ ἐν ὧν M dett., μῆδὲν ὧν V μῆδὲν τῶν Mull. Nauck
 cum paucis dett. (U) | διδάσκον M dett. || 31 Plat. epin. 986^o
 ἄριστα... εὐτυχεστάτα τε διάξειν τὸν βίον | διάξης M || 32ss cf.
 Iambl. v. P. 97 || 32 ὕγείας Stob. 6 ὕγιείας M dett. Horst | περὶ]
 κατὰ SMA (+ τὸ Tr.) || 33 σίτων M dett. || 33s τε π.] πεποιεῖσθαι
 Stob. A | cf. Ps.-Phocyl. 68s Ps.-Plat. Anter. 134^o τὰ μέτρια γυμ-
 νασία τῇν εὐεξίαν ἐμποιεῖν τοῖς ἀνθρώποις Iambl. v. P. 163 ||
 34 τόδ'] τοῦτο Stob. A ταῦθ' Stob. M | ἀνήσει V dett. Hierocl.
 lemm. et p. 459 (6) Stob. A vide an recte | cf. 29. 39 || 35 εἰθίζον M
 εἰθίζον Stob. s. εἰθίζον Stob. M εἰθίζουσαν Stob. A | ἔχεν Stob. M |
 καθάρειον Stob. 6 | Athen. 3, 74^d ἡ σνκή... ἡγεμῶν τοῦ καθαρῆου
 βίου τοῖς ἀνθρώποις ἐγένετο | ἄθρυπτον M | Plut. apophth. 17
 p. 180^e ἀθρυπτικῶς διατρωμένον καὶ αὐστηρῶς. cf. eiusdem consol.
 ad Apoll. 5 p. 609^c ἀθρυπνία τῇ περὶ δίαταν || 36 καὶ τις φύλαξο
 πρᾶττειν ταῦθ' ἐτι ὅσα φθ. 7. M | τοιαῦτα Monac. 476 dett. alii
 Hierocl. lemm. et p. 458 M. ταῦτα V γε ταῦτα dett. || 37 δαπανῶν V
 dett. Hierocl. Horst δαπάνα Cob. | ὅποια καλῶν ἀδαήμων] ἀπειρο-
 κάλως ἐνὶ ἡμῶν Stob. 6 ἀπ. ἀνοήμων ci. Buech. ἀπειροκάλος glos-
 sema dictionis καλῶν ἀδαήμων putat fuisse Hense | ἀπειρ. vox
 Platonica | μ 208 κακῶν ἀδαήμονες || 37s cf. Ps.-Phocyl. 81s
 Iambl. v. P. 169 || 37ss interdicta multa exhibet Hes. op. 707ss
 (Kern) || 38 Plat. rep. 6, 486^b ὁ κόσμος καὶ μὴ φιλοχρημάτων μῆδ'
 ἀνελεύθερος | ad μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον cf. Theanus epist.
 ap. Herch. p. 606, 27 καὶ ἐπὶ τοῦτο δεῖ νοεῖν, μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν
 ἄριστον et Ps.-Phocyl. 36 cum adn. et 137; praeterea v. Theogn. 401
 cum adn. || 39 πρῆσσε M | ταῦτα V Stob. M^dTr. | ἃ σε μὴ
 dett. Hierocl. comm. Stob. 6 ἃ μὴ σε V dett. Hierocl. lemm. Stob.

40 Μὴ δ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρεῖς ἕκαστον ἐπελθεῖν·
ᾗ πῃ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιδι καὶ μετέπειτα
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐμπλήσσοο, χρηστὰ δὲ τέρπειν.

40-44 HIEROCL. comm. 19 p. 460 M. | ARRIAN. dissert. 3, 10, 2 p. 263s Sch. ἕκαστον δόγματος ὅταν ἡ χρῆλα παρῇ, πρόχειρον αὐτὸ ἔχειν δεῖ· ἐπ' ἀρίστωι τὰ περὶ ἀρίστον . . . ἐν κοίτῃ τὰ περὶ κοίτης· cf. 24, 6, 32ss p. 415 Sch. | AMMON. in Porphyr. isagog. p. 15, 23 Busse καὶ δικάζει (ὁ ἡθικός) δ' εαυτὸν, ὅτε φησὶν· || 40-42. 44 ELIAS proleg. philos. p. 34, 17 Busse ἡνίκα πάλιν ἐπαίδωμεν εαυτοῖς τὰ αὐτὰ Χρυσῶν ἐπη· μὴδὲ ὕπνον-οὐκ ἐτελέσθη; αἰσχρὰ μὲν ἐκπρήξας ἐμπλήσσοο, ἐσθλὰ δὲ τέρπειν || 40-42 PORPH. vit. Pyth. 40 πρὸ μὲν οὖν τοῦ ὕπνου ταῦτα εαυτῶι τὰ ἐπη ἐπαίδειν ἕκαστον· [40-42]. πρὸ δὲ τῆς ἐξαναστάσεως ἐκείνα· (cf. supra ad 39 et SCHOL. ad 1. ταῦτα πάντα ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἔπεισιν τὰ παραγγέλματα κείται) | AVSON. 363, 14ss non prius in dulcem declinans lumina somnum omnia quam longi reputaverit acta diei: qua praetergressus, quid gestum in tempore, quid non? cf. HOR. sat. 1, 4, 133ss CYP. GALL. gen. 912 || 42 PLVT. superst. 7 p. 168^b προσκρούσας ἐν πολιτείαις καὶ περιπεσὼν ἀδοξίαις . . . ἢ διαβολαῖς . . . τὴν αἰτίαν ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀνασκοπεῖ curios. 1 p. 515¹ ἕκαστον πρὸς εαυτὸν λέγοντος· | DIOG. LAERT. 8, 22 (SVDA s. Πυθαγόρας) λέγεται παρεγγυᾶν αὐτὸν (τὸν Πυθαγόραν) ἕκαστοτε τοῖς μαθηταῖς τάδε λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσιν· | THEMIST. or. 13, 175^a εἰτα οὐδὲ ἐπιλέγει αὐτοῦ εἰς τὸν ὕπνον ἰὼν· ποῖ παρέβην κτλ. | EVSTRAT. in Arist. eth. Nicom. p. 2, 9 Heylb. ἰν' ἐν μῆδενί ποτε τοῦ εὐ ἀπολείποιο, ὡς ἐφ' ἕκαστον λέγειν τῶν πεπραγμένων ὡς Φωκυλίδης· πῇ παρέβην κτλ. | CIC. Cato 38 Pythagoreorumque more exercendae memoriae gratia, quid quoque die dixerim audierim egerim, commemoro vespere || 43s AVSON. 363, 24ss sic dicta et facta per omnia ingrediens ortoque a vespere cuncta revolvens offensus pravis dat palmam et praemia rectis || 44 CLEM. Alex. paed. 1, 94, 1 p. 146 St.² καὶ μοι δοκεῖ συνεῖς τοῦτο ὁ Σάμιος παραγγέλλειν Πυθαγόρας· δειλὰ μὲν-τέρπειν

Tr. | βλάβῃ V dett. Hierocl. lemm. et comm. (cf. 29. 34) βλάπτει Stob. M²A βλάπτει Tr. | λόγισοι M | cf. 14. 27 | add. MU e Porphyr. vit. Pyth. (40) πρῶτα μὲν ἐξ ὕπνοιο μελῶντος ἐξυπαναστάς ἐν μάλα πιπνύειν (ποιπνύειν vel μάλ' ὀπιπνύειν Mull. Nauck) δσ' ἐν ἡματι ἔργα τελέσσει· cf. Pyth. vers. V p. 230 Nauck

40ss of. Iambl. v. P. 256 (p. 138, 3ss Deu.) cum adn. || 40 K 2 μαλακῶι δεδμημένοι ὕπνωι || 41 ἡμερῶν Arrian. 6 | ἔργων λογι-σασθαι ἕκαστα Arrian. 6 | λογ. ἕκαστον Hierocl. comm. p. 461 bis || 42 πῇ] τί Ammon. 6 | μοι δέον] δέ μοι vel μοι δέ Ammon. 6 | δέον ἐκτετέλεσται Arrian.¹ || 43 δ' om. V | ἀπὸ τοῦ πρώτου διέξιδι Ammon. 6 | ἀπὸ τοῦδε ἐπέξιδι Arrian. 6 | αὐτὰρ ἔπειτα Ammon. 6 || 44 δειλὰ VM plerique Hierocl. δεινὰ Monac. 476 alii cum dett.

ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἐρᾶν σε·
ταῦτὰ σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει
ναὶ μὰ τὸν ἀμετέραι ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὸν,
παγὰν ἀενάου φύσεως.

45s IAMBL. protr. 3 p. 10 P. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τύπος γνώμαις χρώμενος . . . ὃν ἔχομεν παρειαυφότες ἐν ἄλλοις τε καὶ ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἔπεισιν, ὧν ὀλίγα αἴτια δελγμάτα παραθετέον τὰ τοιαῦτα· | GEORG. CEDREN. synops. 1 p. 274, 18 ed. Bonn. Πυθαγόρας δὲ ὁ Σάμιος . . . καὶ τὰ Χρυσῶν ἐπη ἔγραψεν . . . ταῦτα, φησί, πόνει κτλ. | HIEROCL. comm. prooem. p. 416 M. || 47 IVLIAN. or. 6 p. 196^c ἀχρεῖς οὐ γαστήρ ἀρχεῖ σου καὶ τὰ ἐνεργεῖν γαστρός . . . οὕτω τῆς ἐλευθερίας ἔθιγες οὐδὲ ἐγεύσω τοῦ νέκταρος· οὐ μὰ τὸν ἐν στέφανοις ἐμοῖς π. τ. consilio detorsit Iulianus | MACR. somn. Scip. 1, 6. 41 (num-erum) quaternarium quidem Pythagorei, quem τετρακτὴν vocant, adeo . . . venerantur, ut ex eo et iuris iurandi religionem sibi fecerint: οὐ μὰ τὸν ἀμετέραι κτλ. per qui nostrae animae numerum dedit ipse quaternum || 47s DAVID proleg. philos. 15 p. 48, 24 Busse ὁ τέσσαρα ἀριθμὸς πάντῃ ἦν τίμιος παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις, ὡς καὶ αὐταὶ ὁμνύοντες εἰς τὸν Πυθαγόραν δηλοῦσι λέγοντες· ναὶ μὰ τὸν ἀμετέραις ψυχαῖς-φύσεως, τοῦτ' ἔστι· ναὶ μὰ τὸν Πυθαγόραν τὸν παραδόντα ἡμῖν τὸν τέσσαρα ἀριθμὸν τὴν πηγὴν τῆς ἀενάου φύσεως· | GEORG. CEDREN. synops. 1 p. 275, 2 ed. Bonn. δοκῶι τὰ λεχθέντα πιστοῦται (Πυθ.) λέγων οὕτως· ναὶ μὰ-φύσεως | PROCL. in Tim.¹ I 16, 31 D. οἱ τὸν ἀριθμὸν ὁμνούντες [v. IX p. 234 Nauck]· πατέρα μακάρων καὶ ἀνδρῶν καὶ τὴν τετρακτὴν παγὰν ἀενάου φύσεως· || 53, 5 D. οὕτω δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τετρακτὴν π. ἀ. φ. θμνη-σεν ὁ τῶν Χρυσῶν ἐπὶ πατὴρ | NICET. in Greg. Naz. vol. 2 p. 1227 ed. Colon. ὡμνησεν δὲ οὕτως οἱ τούτου (τοῦ Πυθ.) μαθηταί, καθὼς ἐν τοῖς Χρυσοῖς καλουμένοις ἔπεισιν αὐτοῦ φησὶ· || v. 48 contextum genuinum praebent (cf. Pyth. vers. IV p. 229s Nauck): AET. placit. 1, 3, 8 ap. Plut. epit. 1, 3 p. 877 (Stob. 1, 10, 12 p. 125 W.

Arriani αἰσχρὰ Ammon. Elias | ἐπρήξας Eliae unus cod. ῥέξας Arrian. 6 | ἐσθλὰ δὲ M Elias | τέρπειν dett. Clem. Arrian. Anecd. Hierocl. pars codic. Ammon. Elias | add. MU al. ταῖς αὐταῖς ἀρεταῖς ποιεῖ φίλον ὃν κ' ἐθέλησθα (cf. 5)

46 θείας dett. Iambl. Georg. || 47 ναὶ μὰ 6 Hierocl. David Georg. Nicet. οὐ μὰ ceteri | ἀμετέραις ψυχαῖς David ἀμετέραι κεφαλᾷ Stob. Sext. Empir.¹ Hippol.¹ ἀμετέρας σοφίας Iambl.¹ ἀμετέροι γε-νεῖ Porph. Theol. arithm. ἀμετέροι γενεῇ Iambl.² | παραδόντα] εὐρόντα Iambl.¹ | cf. τριπλῶς ap. Athen. 11, 480^b (v. 1.) ad rem cf. P. Kucharski, Étude sur la doctrine pythagoricienne de la tétrade (Paris 1952) || 48 πηγὴν Sext. Empir. plerique Hippol.^{1,2,4} Theo Smyrn. | αἰενάου M ἀενάου dett. haud pauci et auctorum codic. plerique | φύσιος Aet. cod. Paris. 1734 Porph. Theol. arithm. σοφίαν Stob. [adn.; ῥιζωμά τ' Aet. codic. AB Hippol.⁴ Theon. Smyrn. cod. A ῥιζώματα testes reliqui et codic. om. Hippol.¹]

Ἄλλ' ἔρχεν ἐπ' ἔργον
θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας
50 γνῶσεαι ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιν, ἥ τε ἕκαστα διέρχεται, ἥ τε κρατεῖται.
γνώσῃ δ', ἥ θέμις ἐστί, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην,
ὥστε σε μήτε ἀελπύ' ἐλπίζειν μήτε τι λήθειν.
γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας

[FP] = DOXOGR. Gr. p. 282 (Vorsokrat. 1, 454s Die.-Kr.⁵ Die. Archiv f. Gesch. d. Philos. 3, 457) διὸ καὶ ἐφθέγγοντο οἱ Πυθαγόρειοι ὡς μεγίστου δοκῶντος τῆς τετραδός· οὐ μὰ τὸν ἀμετέραι ψυχῇ . . . φύσεως δίζωμά τ' ἔχουσαν | HIPPOCR. elench.¹ 6, 23, 4 p. 150 W. ὅθεν καὶ δοκῶς τίς ἐστι τοῖς Πυθαγορικοῖς ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων συμφωνία. ὁμνύουσι δ' οὕτως· ναὶ μὰ . . . πηγῇ . . . ἔχουσαν² 1, 2, 9 p. 6 W. ταύτην δὲ Πυθαγόρας ἐφη ἱερῶν τετρακτῶν. πηγῇ—δίζωματα ἔχουσαν. cf.³ 4, 51, 7 p. 75 W. 46, 34, 1 p. 162 W. SECT. Empir. adv. math.¹ p. 209, 24 Bekk. p. 22 M. οἱ Πυθαγορικοί ποτε μὲν εἰώθασι λέγειν τό [v. X p. 234s Nauck]· ἀριθμῶν δὲ τε πάντ' ἐπέκεινεν, ὅτε δὲ τὸν φησικώτατον ὁμνῶναι δοκῶν οὕτως [Vorsokr. 1, 454, 15 Die.-Kr.⁶]· οὐ μὰ τὸν—ἔχουσαν. cf.² p. 722, 4s; ³ p. 723, 27 Bekk., ubi πηγῇ—ἐχ. | PORPH. vit. Pyth. 20 δι' αὐτῆς (τῆς τετρακτῆς) ἐπὶ μῦθον ὡς θεὸν τινα τὸν Πυθαγόραν ἐπιφθεγγόμενοι πάντες ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτῶν βεβαιουμένοις· οὐ μὰ . . . ἔχουσαν | IAMB. vit. Pyth.¹ 150 ἀναφέρεται γὰρ μὴν εἰς τοὺς Πυθαγορικούς καὶ τοῖσδε τις δοκῶς, αἰδῶ μὲν ποιουμένων ὀνομάζειν Πυθαγόραν . . . διὰ δὲ τῆς εὐρέσεως τῆς τετρακτῆς δηλούντων τὸν ἄνδρα· οὐ μὰ τὸν ἀμ. σοφίας—ἐχ. ² 162 εἰς δοκῶς σχήματα περιείστα (i. Πυθαγόρου πλάσματα καὶ ποιήματα) τοῖς ὁμακόις· οὐ μὰ τὸν—ἔχουσαν | THEO SMYRN. expos. rer. math. p. 94, 6 Hill. διὸ καὶ δοκῶς ἦν αὐτοῖς (τοῖς Πυθαγορικοῖς)· οὐ μὰ τὸν—ἐχ. | THEOL. arithm. p. 22, 20 de Falco καθά που καὶ Ἐμπεδοκλῆς· οὐ μὰ τὸν—ἔχουσαν || 49—53 IAMB. protr. 3 p. 11 P. εἰς γὰρ τὴν θεωρητικὴν σοφίαν διὰ τούτων παρακαλεῖ· τούτων δὲ—λήθειν || 54 CHRYSIPP. ap. Gell. 7, 2, 12 [fr. 1000 II p. 294 Arn.] διὸ καὶ ὑπὸ τῶν Πυθαγορείων εἰρηται· [54] ὡς τῶν βλαβῶν ἐκάστοις παρ' αὐτοῖς (sic sive αὐτοῦς G: αὐτῶν Grot.) γινομένων καὶ καθ' ὁρμὴν αὐτῶν ἀμαρτανόντων τε καὶ βλαπτομένων καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν διάνοιαν καὶ θέσιν || 54s IAMB. protr. 3 p. 12 P. αἱ δὲ ἐπὶ τοῖς γινώμαι ἀπὸ τῆς προαιρετικῆς ἐν ἡμῖν ζωῆς ποιοῦνται τὴν παράκλησιν οἶον· γνώσῃ δ'—τλήμονας . . . pergit paulo post: παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν· οἱ τ' ἀγαθῶν—συνιάσιν

49 λ 46 ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν | δὲ om. M | ad κρ. cf. 9 || 50 ω 64 ἀθάνατοι τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι || 52s om. M errore in fine f. 4^v || 52 δ' ἡ M plerique Hierocl. Horst δ' ἡ V | Hom. ἥ θέμις ἐστί et ἀπλῆστα παντὸς ἔστιν || 54 Soph. Oed. reg. 1230s τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι || 54ss cf. Horst p. 41ss Orph. fr. 233 p. 247 K.

τλήμονας, οἳτ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὔτ' ἐσορῶσιν
οὔτε κλύουσι, λύσειν δὲ κακῶν παῦροι συνιάσιν.
τοίη Μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· οἱ δὲ κύλινδροι
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες.
λυγρὰ γὰρ συνοπαδὸς Ἔρις βλάπτουσα λέληθεν
σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.
60 Ζεῦ πάτερ, ἥ πολλῶν γὰρ κακῶν λύσειας ἅπαντας,
εἰ πᾶσιν δείξαις, οἷω τω δαίμονι χρώνται.
ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
ὦν εἰ σοὶ τι μέτεστι, κρατήσεις ὦν σε κελεύω
65 ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
ἀλλ' εἴργον βρωτῶν ὦν εἵπομεν ἐν τε Καθαρμοῖς

58—60 IAMB. protr. 3 p. 13 P. οὐ γὰρ ἀνεκτόν ἐστι κυλινδρῶν εἰκότας ἄλλ. ἐπ' ἄ. φέρεσθαι ἀπ. π. ἔχοντας . . . paulo post pergit: ἡ δὲ μετὰ ταῦτα γνώμη ἐστὶ τοιαύτη· λυγρὰ γὰρ—φεύγειν || 60 SIMPLIC. in Epict. 2 p. 85 Schw. ὅπερ δὲ τῶν Χρυσῶν ἐπὶ ποιητῆς εἶπεν, εἰκοντα χρῆ φεύγειν ἀπὸ τῶν τοιούτων || 61—63 IAMB. protr. 3 p. 14 P. πρὸς γὰρ μὴν τὴν θέαν τελειότητα . . . αἱ τοιαῦται γινώμαι παρακαλοῦσι· || 67s HIEROCL. comm. 16 p. 456 M. ἀλλ'—κρίνων

56 κλύει M | Plat. Phaedr. 244^e λύσειν . . . τῶν παρόντων κακῶν | συνιᾶσιν M συνίσασιν N. cum dett. nonnullis (-σᾶσι(v)) U || 57 μοῖρ' αὐτῶν V dett. Hierocl. lemm. et comm. Horst | ξ 178 τὸν δὲ τις ἀθανάτων βλάβει φρένας ἐνδον εἰσας | οἱ δὲ M V cum plerisque Hierocl. lemm. ὡς δὲ Nauck Horst cum Hierocl. comm. (οἶον, ὡς) et dett. paucis | κυλινδροῖς V dett. Hierocl. lemm. | de cylindro cf. Vollgraff Mn. 52 (1924) 207ss (De lapide cylindro) || 57s P 688 πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει. cf. P 99 A 347 || 59 λυγρῇ M dett. | Plat. Phaedr. 248^c ψυχὴ θεῶν ξυνοπαδὸς γενομένη || 59s ξ 92 ἐρίδα προφέρουσαι. cf. Γ 7 || 60 ἡ . . . προσάγειν M dett. || 61 te libri plerique Hierocl. lemm. et comm. om. dett. pauci γὰρ editores quidam κε Mull. Nauck Horst | ε 397 τὸν γὰρ θεοὶ κακότητος ἔλυσαν | παύσειας M dett. Iamb. σώσειας Monac. 476 et det. alter || 62 εἰ | ἡ M dett. Hierocl. lemm. et comm. | δείξεις unus e dett. Iamb. | τω Monac. 113 τωι D. τῶι cum plerisque editt. δείξειας ὁποῖαι ci. Nauck | ad rem cf. Horst p. 49ss || 63 ἐστ' ἀνθρώπων M | sententiam inlustravit Horst p. 57s, cf. in primis Orph. fr. 32a 7 et 32c 3. 4e 3 K. || 65s κελεύω, ἐξ. φ. δὲ Horst || 66 Hesych. ἀκέουσι· θεραπεύουσι. Phot. lex. p. 59 Reitz. ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι· λᾶσασθαι | Marcell. Sidet. pisc. 98 σμαρίδες . . . ἀκροχορδῶνας ἐξακέουσι || 67 βροτῶν M || 67s cf. Orph. fr. 3 p. 82 K. Plat. rep. 2, 364^e λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων διὰ θυσίων . . . εἰσὶ Phaedr. 82^d τῇ ἐκείνης (τῆς φιλοσοφίας) λύσει

ἐν τε Ἀύρῃ ψυχῆς, καίων καὶ φάξευ ἔχαστα
 ἠνίοχον γνύμην στῆσας καθήμενον ἀρίστην.
 το ἦν δ' ἀπολείψας αἶμα ἐς αἰθέρ' ἐλευθερον ἐλθῆναι,
 ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

68–71 IAMBL. protr. 3 p. 15 P. ἐνὶ τέλει τοῖσιν πρὸς τὴν μετά-
 στασιν τῆς ψυχῆς προτρέπεται καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς τὴν καθ' ἑαυτὴν, ...
 λέγει δὲ οὕτως· ἠνίοχον–θνητός· sequitur interpretatio || 70s HIE-
 ROCL. comm. 20 p. 463 M. | CHALCID. in Plat. Tim. 35 Pythagoras
 etiam in suis Aureis versibus: 'corpore deposito cum liber ad aethera
 perges, evades hominem factus deus aetheris almi'

τε καὶ καθαγιάζῃ 67d (θάνατος) λύσις καὶ χωρισμός ψυχῆς ἀπὸ
 σώματος
 69 ad ἦν. cf. Plat. Polit. 286e Phaedr. 246a Plut. Galb. 6, 4 |
 cf. Iambl. v. P. 82 (p. 47, 20 Den.) || 70 ad ἀπολ. cf. Ps.-Phocyl.
 77 Ps.-Plat. Axioch. 366. ἡ ψυχὴ ... τὸν οὐρανὸν ποθεῖ καὶ οὐμ-
 νολον αἰθέρα | αἶμα εἰς Μοῖρα. 481 s. XIII | num ἐλευθερος
 Chalcid.? sed cf. Cic. Tusco. 1, 51 (animus) cum exteri et in liberum
 caelum quasi domum suam venerit et Polluc. 5, 109 ἀέθρ. ... ἐλευ-
 θεῖται || 70s cf. Ps.-Phocyl. 103s || 71 Emped. 112, 4s Die.-Kr. s.
 ἐγὼ δ' εὐνὴν θεὸς ἀμβροτός, οὐκέτι θνητός πωλεύμαι. cf. Sud. s.
 Πυθαγόρας Orph. Thur. 1, 10 (fr. 32c 10 K.) θεός δ' ἔσται ἀντὶ
 βροτοῖο Ps.-Phocyl. 104 οὐτως δὲ θεοὶ τελέθονται

15. THEOGENIS